

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Városi tanítók fizetése.

Pécs, 1899. augusztus 12.

Lapunk tegnapelőtti számában közöltük Bodonyi Nándor nyílt levelét Majorossy polgármesterhez, mint a városi iskolaszék elnökéhez, a melyben méltó fölhaborodásnak ad kifejezést a fölött, hogy az iskolaszék egy tanítói állásra hirdet pályázatot, melynek összes javadalmazása 400 frt fizetés — egyéb semmi.

Nos hát igaza van, ez oly nevelésesen csekély javadalmazás, a melyből egy kaputos embernek legprimitívabb életszükségeit is fedezni teljes képtelenség. De ha ez kétségtelen is, mégis nem egészen jó helyre adressálta tisztelt barátunk fölhaborodását, mikor e miatt az iskolaszék s különösen a város közönsége ellen fordul támadásával.

Mert ha figyelemmel kísérte városunk tanügyi mozgalmait, nem kerülhette el figyelmét, hogy a város iskolaszéke évek hosszú sora óta milyen nehéz küzdelmet folytat tanítóink anyagi helyzetének javítása érdekében s bizony az iskolaszék örülne legjobban, ha tisztességes javadalmazásu tanítói állásokra hirdethetne pályázatot.

Az iskolaszék kitartó törekvésének sikerült is legutóbb kivinnai a város közgyűlésénél a tanítói fizetéseknek, ha nem is még teljesen kielégítő, de legalább méltányos rendezését, mert a júniusi köz-

gyűlés a városi tanítókat szolgálati idő szerint három osztályba sorozva, az I-ső osztálybeliek javadalmazását 700 frt fizetés és 200 frt lakbérben, a II. osztálybeliekét 600 frt fizetés és 150 frt lakbérben, a III. osztálybeliekét pedig 500 frt fizetés és 100 frt lakbérben állapította meg, meghatározván egyuttal azt is, hogy az előlépés a magasabb osztályokba 5—5 évi szolgálat után történjék.

Ez a szabályzat azonban még kormányhatósági jóváhagyást nem nyervén, a most üresedésben levő állásra a pályázat még nem volt ennek alapján kihirdethető, hanem a régi szabályzat szerint, a mely bármily szűkkeblűen gondoskodott is a tanítók, főleg az ujonnan alkalmazottak ellátásáról, mégis óriási terhet rótt a város polgáraitra, s éppen Pécs város adózó polgársága érdemli meg legkevésbé azt a szemrehányást, hogy tanügyi áldozatoktól visszariadt volna.

A város szorosán vett iskolai kiadásai ugyanis meghaladják az évi 73.000 frtot, a miből a tanítók fizetésére 42.000 frt esik. E kiadásokkal szemben beíratási és tandíj címén alig 12.000 frt bevétele van a városnak, úgy hogy az adófizető polgárok évi 60.000 frtot meghaladó összeggel járulnak a tisztán tanügyi költségekhez.

Hogy ennek dacára az eddigi rendszer mellett olyan neveléses abszurdumok láttak napvilágot, mint a szóvá tett 400

frtos javadalmazás, annak magában a megcsontosodott rendszerben keresendő a kútforrása, amely javadalmazás tekintetében pl. különbséget tett a bel- és külvárosi tanítók között s az ujonnan alkalmazottakat inkább csak preceptoroknak tekintette, semmint önálló osztálytanítóknak. Így aztán nagy fizetési aránytalanságok keletkeztek, a melyek mellett az óriási tanügyi költségek dacára a legnagyobb fokú igazságtalanságok tenyésztek iskolaügyünk terén.

És ezt az új fizetésrendezési szabályzat sem szünteti meg teljesen. Mert igaza van Bodonyi Nándornak, mikor azt írja, hogy a kezdő, fiatal tanító menjen vidékre. Küzdjön, fáradjon, szerezzon érdemeket s csak azután gondoljon arra, hogy bejusson a városba. *Legyen kitüntetés, legyen az érdem jutalma: egy szabad királyi város tanítója lehetni.*

De hát micsoda jutalma lesz az az érdemnek, ha a vidéken kitünt tanító bejut a városba III. oszt. tanítónak 500 frt fizetéssel és 100 frt lakbérrel s csak ujjabb tíz évi küzdés árán éri el a 700 frtos fizetést és 200 frt lakbért? Bizony az új szabályzat is csak abból a szempontból indul ki, hogy a városi tanítótestületbe való jutásra csak kezdő fiatalember aspi-ráljon, mert akármilyen érdemdús vidéki tanító sem tarthat igényt arra, hogy egyszerre beléphessen a magasabb fizetési osztályba városi tanítónak.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Pirulj, hazám!

Pirulj, hazám! Hiszen más jogod sincsen;
Hanem pirulnod talán még szabad.
Lábad nem botlik többé meg bilincsben
S igába sincs szorítva a nyakad:
És mégis, látod, mint férget a porba'
Úgy megtaposnak ellenségeid —
Pestet ki egykor lövette halomra,
Hentzit Budán hősként ünneplik!

Nem egy embernek neve ez előtted,
De a zsarnokság ősi típusa;
Kisértő réme elmúlt gyászidőknek,
Ki ellen háromszázéves tusa
Folyik immáron s mégis mindhiába,
Csak feltámasztják hű csatlósai;
S bár csontjait sem találják sirjába',
Magasztalását újra hallani.

Szobrot emeltek néki itt, mi nálunk,
Hogy szegyenünk annál nagyobb legyen.
De hát tehették; legyőzötve álltunk
S ki sem segített rajtad, nemzetem!
Hanem hogy máig is megállt a szobra
S el nem söpörte igaz haragunk,
Ez szegyenünket végsőig fokozta —
S kitűnik ma, hogy semmik sem vagyunk!

Hősként ünneplik Hentzit ime újra;
Ott parádéz az egész hadsereg,
A zenekar a Gotterhaltét fújja,
A nagy dobon az osztrák mars pereg.
S az ünnepély, hogy általános legyen,
Berendelték a honvédséget is;
És megjelent a fényes ünnepségen
A kormány is, — önszántából pedig!

S te ezt mind türöd birka türelemmel,
Én jámbor népem, édes nemzetem;
A kinek multját a történelemben
Ilyen folt még nem érte sohasem!
Ki ma szabad vagy, legalább így tartod;
És alkotmányod is van egy kevés.
Hol van hát akkor hősi régi kardod;
Vagy mindez csak hazug, üres beszéd!?

Igen! Hazugság és üres beszéd ez;
Ámitjuk a világot s önmagunk.
Minek is a szabadság ilyen népnek,
A milyen ma mi magyarok vagyunk;
A kik eltűnjük, hogyha arcul ütnek,
Kiknek ma semmi már az ősi hirnév —
S kik ünnepet rendezünk ellenünknek . . .
Pirulj, hazám; ha tán pirulni bírsz még!
Honthy István.

Heti krónika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A torony alatt kétórás ülésen keresztül vitatkozott e hét egyik napján a közigazgatási

bizottság a közügyekről. Mivel sok esetben még a cselédügy is lehet közügy s mert néha sok közügyben — mint például a városi közkórház ügyében is — cselédhangon irt dolgokat kell a bizottságnak végighallgatnia: ezért mondhatjuk általában, hogy a közügyekről tanácskoztak, no meg azért, mert holmi piszlicár dolgokról csak nem vitatkozik egy olyan tekintélyes testület, mint a közigazgatási bizottság. Hát ebben az ülésben történt meg, hogy egy vitás cselédügyben Záray Károly, hogy meggyőzze a bizottságot a véleménye igazságáról, kiment a levéltárba, ott egy törvénykönyvet keresendő elő. Mig ő kint volt, a vitás-cselédügy vitáját szép csendesen befejezték és ki is mondták a határozatot. Már egy másik ügyet tárgyaltak, mikor Záray nagy diadalal megjelen, hozván a törvénykönyvet magával. Akkor látta, hogy elkésett.

— Talán már határozotak? kérdezte boszusan.

— A határozat ki van mondva, felelt rá a polgármester.

— És ez a törvénykönyv fel sincs vágva; pedig ebben van az ügyre vonatkozó helyes intézkedés! Replikázott Záray Károly.

S bár neki volt igaza, a vitás cselédügyben hozott határozatot már nem lehetett megváltoztatni.

Éppen így vagyunk az e héten kibocsájtott tanítói pályázattal, hogy Pécs város iskolaszéke négyszáz forintért keres egy tanítót.

Hogy ez nem jól van így, azt könnyen beláthatja a nem szakember is, mert ha a vidék jelesebb tanerőit magasabb fizetéssel a városba édesgethetnők, ez nemcsak a mi tanintézetünk színvonalának emelésére lenne jótékony hatással, hanem fölkeltené a vidéki tanítóság ambícióját is, a minek nemzeti kulturánk általában is nagy hasznát látná.

Persze, hogy ez kivihető legyen, nem szabadna a városi iskoláztatás összes terheit a város adózó polgárságának a nyakába zúditani. A város által főtartott tanintézeteket nagy számmal látogatják vidéki szülőknek, valamint állami és egyéb, a városi adó alól mentes tisztviselők gyermekei, akik után csak a beiratási és tandíjak révén van a városnak csekély bevétele, míg a 60.000 frt túlkidást tisztán a városi pótdadót fizető polgároknak kell fedezniök.

Az iskoláztatás, különösen a városi emporiumok tanügyének magas fokra való fejlesztése állami közérdek; azért erre a célra az államnak is kell áldozatokat hoznia. Van is rá törvényünk, hogy abban az esetben, ha a község tanügyi költségei meghaladják a községi adózók egyenes állami adójának 5%-kát, a fedezetlen hiányt az állam pótolja.

Pécs városa is számtalanszor peticionált már ezért az állami segítségért, kimutatva, hogy iskolai kiadásai mily nagy mértékben haladják túl ezt az 5%-kot, de a kormány válasza mindig elutasító volt, mert — ugymond — Pécs városában még nincs is iskolai adó, már pedig az állam csak akkor köteles segítyt nyújtani, ha iskolai költségeit a külön kivetett iskolai adóból nem tudja fedezni.

A torony alatt azonban, ahol különben olyan előszeretettel faragják a különféle adóztatási címeket, hogy az ember egészen belezavarodik a különböző adótételekbe, megfoghatatlan módon irtóztak mindig az iskola-adó címének behozatalá-

tól. Pedig ez nem adóemelést, hanem ellenkezőleg az adózók terheinek könnyítését jelentette volna.

Csak ki kellett volna hasítani az általános városi költségvetésből az iskolai kiadásokat, mi az általános pótdadó tetemes csökkenését vonta volna maga után; aztán a külön tanügyi költségvetésben a beiratási és tandíjakon fölül fedezetül 5%-kos iskolai pótdadót vetne ki, a melyet törvény szerint az általános városi pótdadó alól mentesek is fizetni kötelesek; akkor az ekként még mutatkozó hiány fődözését már nemcsak kérni, de törvény alapján követelni is lehetne a kormánytól.

Ekként az iskolai terhek egy tetemes részét az államra áthárítva, már meg lehetne teremteni azt az ideális állapotot, hogy városi iskoláink tanszékeit a vidéki jeles tanerők kitüntetésévé, érdemeik jutalmává tegyük.

No de ami késik, nem mulik; legyünk tehát türelemmel, mert a torony alatt is haladnak ám, csak hogy lassan és sok idő kell hozzá, míg rátérnek arra az utra, a melyre kívülről már oly régen ösztökélik őket.

Pécs város féléve.

— Saját tudósítónktól, —

Pécs, 1899. augusztus 12.

A városi közigazgatási bizottság legutóbbi ülésének egyik tárgya volt a polgármester féléves jelentése a városi közigazgatás összes ágazatának ez esztendő első felét illető állapotáról. A jelentést a bizottság felolvasatlanul vette tudomásul. Pedig vannak abban érdekes és a nagy közönséget édeklő dolgok is elég nagy számban. Epen ezért most a következőkben ismertetjük a féléves jelentést:

A jelentés mindenek előtt arról emlékszik meg, hogy az elmúlt január-junius félévben a *törvények* végrehajtása körül mi nehézség sem fordult elő, így tehát azok az új törvények, melyek végrehajtása körül különös gond igényeltek, megfelelték a hozzájuk kötött várakozásnak és a bennük kitűzött feladatnak.

A mi a *közigazgatás menetét* illeti, az a

Epen úgy, mint az eltávozott *negyvennégyeseknek* nem jutott ki a szép elbucsztatáson kívül semmi. Pedig nem jönnek vissza többé Pécsre, mert a krajcárkaszárnnyába az ötvenkettesek rukkolnak be helyettük. Házi poétánk az ezrednek e héten történt távozásakor ezt a bucsuztató versezetet cselekedte meg:

»Oh elmúlt régi szép szerelmek,
Bájos donnák s a többi más,
Lefujt tinektek mindhiába
A negyvennégyes trombitás —
Mert hétfőn kora virradatkor
(Az eső habár nem esett!)
Könyvek között bucsuztattuk el
A perék negyvennégyes ezredet.

Haj, hétfőn kora virradatkor
A poros utcának során
Búsan szaladt ki a kapukba
A szobaleány mindahány;
S míg szólt a banda nagyvidáman
S a századkürtös trombitált,
Könyező szemű bús leányhad
A portörölvel szalutált ...

Haj, hétfőn kora virradatkor
A tambur-major jelt adott
És rája minden katonának
A szive marsot vert legott.
És messze csengett áradozva
A nagy és kicsiny trombitán:
— Az ezredet siratja szörnyen
Hej, minden pécsi kis leány!

Nos, hétfőn kora virradatkor
Az eső nem is esett bár,

mult félévhen fennakadást nem szenvedett. A városi tisztviselői kar mindenben megfelelt kötelességének; a mi pénz és rendbirság kirovatott és fegyelmieljárás indított, azok is csekélyebb jelentőségűek s felfüggesztést csak egy vont közülök maga után.

A közigazgatási bizottság a mult félévben 37 ügyet intézett el.

A mi a *közrendészetet* illeti, általában a normális viszonyoknak megfelelőek voltak az állapotok. A szociálista mozgalmak is elcsendesedtek s rendkívüli intézkedések megtételének szüksége nem fordult elő.

A *közegészségi* állapotot illetőleg a mult év végén fellépett hasi hagymáz (tifusz) ez év második havában teljesen megszűnt. A vörheny szörványosan az egész féléven át jelentkezett különösen a budai külvárosi részeken. A kanyaró a félév végén kezdett szörványosan jelentkezni, valamint a roncsoló toroklob (torokgyik) esetei is ekkor szaporodtak. Szörványosan jelentkeztek még a bárányhimlő és hőkhurut egyes esetei. Trachoma Pécsen sincsen; csak az ápolás végett bejött vidékieknél konstátáltatott.

A *munkáviszonyok* kielégítőek voltak. Sztrájkmozgalom nem volt; a munkanélküliek száma azonban, különösen a vas- és fémmunkások, valamint a kőművesek között szaporodott. Külföldi munkások jelentékeny számban nem jöttek be. Új gyár vagy ipartelep nem keletkezett s a mult félévben úgy az *ipar*, mint a *kereskedelem* terén kisebb nagyobb pangás volt érezhető; általában a kínálat erős s a kereslet lanyha volt.

A *mezőgazdasági* viszonyok jók voltak. Az időjárás normális volt s elemi csapások kárt nem okoztak. Bár a mezőgazdasági termények értékesítése vontatott volt s itt is nagyobb kereslet, mint kínálat mutatkozott.

Az *állategészségügy* kedvező viszonyok között állott. Állatjárvány nem fordult elő. A káros állatok és növények pusztítására a kellő gond fordítottatott.

A mi a *népesedési mozgalmat* illeti, az már kedvezőtlen volt. A ragályos betegségek emelkedtek s míg tavaly 1000 lakosra 32%, halálozás esett, a mi a kórházban elhalt vidékieket leszámítva csak 28.5%-ot tett ki, addig az idén 33.9% volt a halálozás, a mi a kórházban elhaltak leszámításával is 28.9%-ot tett ki. A kórházi forgalom 441-gyel növekedett, mert míg a mult év első felében 2620 beteg volt a kórházban, addig az idén ezek száma 3064-re emelkedett. A városi közkör-

A búsan zengő trombitára
Elbujt ime a fényes nap sugar —
S amerre ment ime az ezred
S amerre büszkén lépkedett,
Taktusra vert a sok leánysziv
A kapuk, ablakok megett.

Haj, hétfőn kora virradatkor
Valahol egy emeleten
A vigan zengő trombitára
Kinyilt egy ablak csendesen —
Egy szőke lányfej kandikált ki ...
S egy rózsza hullt a földre le ...
S hogy könyezett az első sorban
A hadnagy úr tüzes szeme!

Óh elmúlt régi szép szerelmek,
Bájos donnák s a többi más,
Lefujt tinektek mindhiába
A negyvennégyes trombitás.
Mert hétfőn kora virradatkor
(Az eső habár nem esett)
Könyvek között bucsuztattuk el
A negyvennégyes ezredet.◀

És elmentek a derék negyvennégyes bakák s utánuk megy nemsokára a helyőrség több része is, jelezve, hogy most már csakugyan itt az unalmas, az uborkaszézőnos nyár.

A nyár! . . . Hiszen eddig még remekül viselte vagát. A türehetetlen forróságot e héten még az enyhe, esős idő is felváltotta s így mi kifogásolni valónk sem lehet ellene. Sőt a városi Tanács bizonyára jegyzőkönyvi köszönetet fog szavazni a Nyárnak, mely ime abbahagyta a szárazságot és meg-

Egy falusi bakter olvasván a világraszóló pályázatot, a következő »nótá«-t csinálta reá:

»Ha mögsegétt a Zisten: ma-hónap
Békerülök Pécsre tanéttónak;
Négyszáz forint lösz a fizetésöm;
Nem sok; no, de ölég lösz a' néköm.

Egyik fele ölég lösz ruhára,
Másik fele sörre, pálinkára;
Ha mi csip-csup mögmarad belőle,
Jó lösz a rózsámnak cipellőre.

A vasutná eddég bakter vótam,
Éjje-nappa terhes kocsi tótam:
De möguntam má a szógaságot:
Hadd próbálok egy kis uraságot!

Kutya-dóga vagyon a bakternek,
Tanéttónak kalapot eme'nek;
Régi eben új gubát cserélök:
Hej, legalább uri módon élök!◀

Hiába énekel azonban a falusi bakter ur ilyen diadalmasan, majd ha megválasztják, akkor mutassa meg, hogy mit tud! És hiába a négyszáz forintos tanítóság elleni tüntetés; nem lehet azon már segíteni. A kupak-tanács bölcsessége kimondta, hogy a pécsi tanítónak kezdetben négyszáz forintból is meg kell élni, tehát ez ellen nincs appellata. A tanító köteles megélni a négyszáz pengőből és öt évi kinlódás után kap ötven forinttal többet. Ezt is csak úgy, ha megéri az ötödik évet; mert ha belehal a koplalásba, akkor a jegyzőkönyvi megörökítésen kívül nem jár neki semmi.

házban 368 és a bányatelepi kórházban 164 beteg. A mi most már az egyes kórházak forgalmát illeti, az a következő volt:

A városi közkórházban a múlt évről maradt 384 beteg s felvétetett a félév folyamán 1145 beteg. Ezek közül elbocsájtott 2262 beteg: meghalt 158; ápolás alatt maradt 109. Az irgalmasrendi kórházban a múlt évről maradt 31 beteg; felvétetett a félév folyamán 337 beteg. Ezek közül elbocsájtott 340; meghalt 6; ápolás alatt maradt 22. A bányatelepi kórházban a múlt évről maradt 22 beteg; a félév alatt felvétetett 142 beteg. Közülük elbocsájtott 127; meghalt 8; ápolás alatt maradt 19 beteg.

A város területén a múlt félévben született 640 egyén, meghalt 594; a szaporulat tehát 46. Ha a kórházakban elhalt vidékieket leszámítjuk, akkor 506 halálozás áll a 640 születéssel szemben, de az így előállt 134 szaporulat is kevés, mert a múlt év első felében 181 volt a szaporulat. Ikerszületés volt 6 esetben. Házasság kötött a múlt félévben 156 esetben. A születéseket tekintve: fiu született 326, leány 314. Meghalt 301 fi és 293 nő. A legmagasabb kort egy 102 éves asszony érte el. Orvosi segély híján 7 gyermek halt el, kiknek szülei ellen a büntető eljárás megindított. Erőszakos haláleset 17 volt. Közköltségen gyógykezelést 1292 egyén vett igénybe kórházon kívül. Gyanus ebmarás 12 volt; dajkasáiban 40 gyermek állott.

Az adót illetőleg az ezen félévben befolyt adó kevesebb, mint a múlt év hasonló időszakának adóbevétele. A katonai osztlály tevékenysége az ismeretlen tartózkodású hadkötelesek kinyomozásában sikerrel járt, mert ezek száma — ép úgy, mint a megyénél is — kevesbedett. Az utépitési és fenntartási ügyeket illetőleg a múlt félévben a közutak fenntartása ellenőriztetett; nagyobb forgalmi utak vétettek munkába s több utca aszfalttal burkoltatott. Végül az igazságügy terén minden a rendes mederben folyt; megemlítendő a királyi ügyészi fogháznak a vizsgálóbírói hivatalal történt egybekapcsolása, a mi régi anomáliát szüntetett meg.

Ezzel záródik be Pécs közigazgatási és közéletének a legújabb félesztendőre szóló kiadványa, mely — mint a fentiekből kitetszik — elég érdekes dolgokat tartalmaz.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

mentette a Tanácsot, hogy izzadjon a vízhiány miatt. Nem kell félni, hogy nincs szárazság és van eső akkor van víz is!

A nyár, hogy az idén ne legyen uborkaszezon, a Dreyfus-ügy revízióját is meghozta e héten. Legalább a Dreyfus-ügyével tele lehet írni a lapokat és a cápák békén nyeldesthetik el az embereket a quarnerói öbölben, a kutya se ugatja meg őket!

De nemcsak a franciáknak, hanem nekünk magyaroknak is megvolt e héten is, a miről beszélhettünk és irhattunk. A múlt hét a szabadságé, Petőfié volt; ez meg a szolgáltságé, Hentzié lett. Mert hiába tűnt el Hentzi a sírjából, hiába vetett véget a természet még a csontjainak is, azért a szoldateszka csak dicsőíti; azért csak megünneplik őt a magyar főváros területén, habár a Lipótmezőn is s azért csak ünnepel a szoldateszkával a hivatalt Magyarországon is.

E héten csendesén múlt el egy ötvenéves évforduló. Most volt ötven esztendeje, hogy Voronyecki, a hőslélekű lengyel herceg, ki családjának utolsó sarja volt, osztrák fogságba jutott a szőregi csatában. Az ifju herceg a szabadságharc kitörése előtt mint tiszt szolgált az osztrák hadseregben, de 1848-ban ő is odahagyta az osztrák szolgálatot s a magyar szabadság harcosai közé állt. A maga költségén szerelte fel lengyel dzsidásait, kik vitézségükkel először a szolnoki csatában tüntek ki, hol

Vizbefulladt matróz.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. aug. 12.

Megrendítő szerencsétlenség híre érkezik hozzánk, egy fiatal alig tizenhét éves hajólegény haláláról, ki emberbaráti szeretetének esett áldozatául.

Másnak az életét akarta megmenteni, bátran, elszántan ugrott a hullámok közé, s éppen utolérte a folyamárjával küzdő szerencsétlent, midőn maga is elmerült a víz alá, holttestét csak másnap találták meg a folyó partján.

Csak nemrég adtunk hirt olvasóinknak arról a szerencsétlenségről mely a napokban Dázsony pusztán történt, hol Cillinger József villányi póstamester 12 éves leánya Cillinger Terka fürdés közben a Drávába fulladt, magával rántva a víz alá az egyik Dázsony pusztai béres leánykáját is, ki segítségére sietett.

Hasonló esett történt a napokban Eszéken is.

Eszék alatt a Dráva bal partján már napok óta horgonyzott egy uszályhajó, mely az eszéki Reiznerléle gyufagyár részére szállított vagdalt szál-fácskákat,

Tegnapelőtt lettek készen a hajó munkásai a kirakodással s igen meleg lévén az idő, a hajó egyik matrózja Kormányos János arra használta fel szabad idejét, hogy a Drávában megfürödjék.

Minden baj nélkül ért át a tulsó partra, hol megpihenve vissza akart térni hajójához, midőn észrevette, hogy valaki nyomon követi.

Ügyet sem vetett a másik uszóra, hanem elérve hajóját felkuszott, s aztán felöltözödvé kiült a hajó fedélzetére.

Alig telt el egy negyedóra, midőn segélykiáltásokat hallott, melyeket a másik fürdőző hallatott, s észrevette, hogy az illető kétségbeesetten küzd a habokkal.

Kormányos minden tétozás nélkül levetette ruháit, s újra beleugrott a vízbe s teljes erejéből igyekezett utolérni a fuldoklót.

Mire a Dráva közepébe ért, a szerencsétlen már kétszer alá merült s Kormányosnak várnia kellett, míg azt újra felveti a víz, mi néhány másodperc múlva meg is történt.

Ekkorára már a folyó partján igen sok nézője akadt a mentési kísérletnek, kik visszafojtott lélekzettel várták az eredményt, s midőn a víz újra felvetette a fulladáshoz közel levő szerencsétlent, mindenki reményke-

Damjanichnak nagy segítségére voltak a fényes győzelem kivívásában. A hőslélekű lengyel csapat ezután is dicsőségesen harcolt számos csatában, míg végre a szőregi sáncokban az osztrákok megfosztották ifju, de annál vitézebb vezérével. Dembinszki belátván, hogy a tulnyomó osztrák erő ellen képtelen a győzelmet kivívni nehogy seregét nagyobb veszedelembé döntse, Szőreg irányában szép rendben megkezdte a visszavonulást a gyalogsággal, amit aztán lovasságunk is követett. Eközben a Bocskai huszárok visszafordultak az ellenséges lovasság nagyon is előrenyomult osztlályainak megtámadása végett, de annélkül, hogy komolyabb összeütközésre került volna a dolog, egyszerre megfordultak s rendetlen futásban vágattak vissza. Voronyecki amikor ezt látta, a hátráló huszárcsapatok élére állt, melyeket ismét az ellenségre vezetett. Harcvágya annyira elragadta a fiatal lengyel hőst, hogy nem vette észre, hogy oldala mellett már csak néhány huszár nyargal, a többiek szépen visszamaradtak, úgy hogy az ellenséges lovasságtól, melybe vakon rohant bele, körülfogta s társaival együtt foglyul ejtette. Egy darabig Szegeden tartották, de innen aztán nem sokára Pestre küldték az Újépületbe. Október 19-én hirdették ki előtte a halálos ítéletet, melyet a fiatal herceg egykedvűen fogadott, csak arra kérte bírát: engedjék meg neki, hadd rendezhessen a fogolytársaival egy kis bucsulakomat. Ezt a kíván-

dett, hogy talán sikerül a mentés, mert Kormányos János megpillantva a küzködőt, erős kézzel szelte a habokat, s utol is érte.

Heves küzdelem támadt ekkor, a hajó legény és a veszélyben forgó ember között, mert az utóbbi a halálfélelemtől szinte örvöngve kapaszkodott megmentője karjába, mi által annak szinte lehetetlenné tette az uszást. Kormányos azonban erősebb lévén, lefogta a megmentett ember karjait s félkézzel uszott tovább.

Néhány méternyire volt csak a parttól, midőn Kormányos János jajveszékeln kezdett, s terhével együtt a víz alá merült. A szerencsétlen hajó legény uszó görcsöt kapott, s most már ő is egy tehetetlen, a víz önkényének kiszolgáltatott hústömeg volt, mely nem tudta folytatni a küzdelmet a hullámok ellen.

A jajveszékélésre a Dráva jobb partjáról, nyil sebességgel közeledett négy révbéli hajóstól evezetten egy csolnak, mielőtt azonban még a szerencsétlenség színhelyére érkezhettek volna, a két ember elveszett a hullámok között, s többé nem is vetette őket elve fel a víz.

Kormányos János holttestét tegnap a drávai fahid mellett fogták ki a hajósok, a másik szerencsétlen még lent nyugszik a folyó fenekén.

Kormányos János tizenhét éves, nőtelen somogyi illetőségű, s egy év óta áll a Dunagőzhajózási társaság szolgálatában. Hulláját beszállították az eszéki közkórház halottas házába, s az esetről jelentést tettek a D. G. H. T. igazgatóságának, valamint értesítették az elhunyt matróz szüleit is.

A másik szerencsétlen Vitkovics Stevo eszéki huszonhárom éves gyári munkás, ki a régi Schapper-féle sörfőzdében volt alkalmazva.

Hullája után kutattak már, de még eddig nem sikerült azt megtalálni. Miután a szerencsétlenség közel a parthoz történt, nem lehetetlen, hogy Vitkovics holttestét a zsilipek alá sodorta a víz, ahol megakadt, s talán majd csak hetek múlva kerül felszínre.

H i r e k.

Pécs, 1899. augusztus 12.

Szárnyakon a városon át.

(A mi gazdasszonyaink.)

Meg van ám ennek a tikkasztó meleg egyébként kellemetlen nyárnak is a maga gyö-

ságát teljesítették is. A lakoma fényes volt, de annál nyomottabb hangulatban folyt; egyedül Voronyecki tartotta meg vidámságát. Mikor egyik osztlályos társa poharazás közben fölemeltette, hogy távol hazájától, egy régi nemes család sarja ily szomorú véget ér: az ifju herceg egy pillanatra elkomorodott, de aztán csakhamar visszanyerte vidámságát s kipirult arcával mondotta:

— Végzetem, hogy a szabadságért haljak meg; hogy Lengyelországban, avagy magyar földön halok-e meg, az már nem váltóztat a dolgon. Annyi bizonyos, hogy jobb szerettem volna a csatatéren . . .

Másnap felakasztották a huszonnégyéves ifjut.

Ezzel a szomorú évfordulóval jutottunk el e héten a szabadságharc többi szomorú ötvenedik évfordulójához. A kormány lemondása; Kossuth menekülése Aradról Lugosra s onnan Törökországba; Görgei diktátorsága és a világi gyásznapi lesznek még azok a szomorú évfordulók, melyekről ötvenedszer lebbentjük fel azt a fátyolt, a mit kegyetlen kezekkel mindig elleneinkszakítanak fel először. És végül jön az aradi gyásznapi . . . S aztán lejárt egy felszabad a világ történetében a félistenek harca óta.

Kövágó Őrs.

nyőre. Eltekintünk most azoktól a kellemességektől melyek »fürdőzés«, »kirándulás« és »fagyaltozás« címen ismeretesek, s melyeknek a szépnem szívesen hódol. Szétekintünk ama asszonykák sorában, kik itthon maradni voltak kénytelenek, s akik oly kedvesek abban a naiv hitükben, hogy az abszolút boldogsághoz nem kell egyéb, mint egy férj, egy csinos kis lakás, és töméntelen szerelem.

És ezeknek a bájos asszonykáknak is meg van most a szezonjuk, ő róluk is gondoskodott a jó Isten, hogy ne legyenek kénytelenek itthon unatkozni, ilyenkor nyárára tette a gyümölcs érés szezonját.

Ezek a szóban levő, itthon maradt kicsiny asszonykák pedig, kiknek ártatlan szívében nem lakik nagyratörés, kiknek nincsenek elérhetlen vágyaik, most mindannyian egy-egy dühös gazdasszonynyá alakultak át.

Sokszor úgy elnézem őket kora reggel, amint suhogó csinos kartonruhácskáikban sietve poroszkálnak végig az aszfalton, míg a kofák közé nem kerülnek, hol aztán megkezdődik — a csata.

Mert bizony valóságos kis csatát folytatnak a mi kedves háziasszonyaink egy-egy kosár barack vagy körtéért, hogy melyikük kapja olcsóbban? Cica módjára álmos szemekből egyszerre kivesz a bágyadság amint a »küzd-terre« lépnek, arcuk kipirul a hévtől, s ha aztán sikerül olcsón vásárolni, boldogan sietnek haza.

Néhány pillanatig tart csak, s már ég a tűz, a takaréktűzhelyen felvonul a lábosok és bögrék serege, olvad a cukor: készül a befőtt!

Mire a férjecske délből fáradtan hazatér hivatalából, s megcsókolja kicsiny feleségét, szája önkénytelenül is odatapad az asszonyka cseresznye piros ajkaira, melyek édesek, ragadósak a friss befőtt — kóstolásától!

(Dreyfus ártatlan.)

A mióta a rennesi bíróság megkezdte a franciák tengeri kigyójának a Dreyfus pörnek revízióját, azóta a közfigyelem Franciaország felé fordult. Minden lap hasábjain Dreyfus-ügy, a heti lapok már nemcsak írásban, hanem képben is közlik a rennesi tárgyalást, mindegyik természetesen a maga »saját külön« tudósítójától. Élclapok, bel és külföldiek egyaránt, Dreyfus-féle viccekkel kedveskednek olvasóiknak.

A párisi »Figaro« legutóbbi számában közölte a haditörvényszék tagjainak névsorát, melyből anagramma segítségével Dreyfus-ügyben utazó saját külön tudósítónk megállapította, hogy Dreyfus Alfréd ártatlan. Fürge lábu saját különünk anagrammája ekként szól:

Couchard
Boucher
Ceauvais
Jourdy
Profillet
Lucas
Jouaust
Lánrcrau
Brougniart
Profillet
Ceauvais
Jouaust
Merle
Couhard
Meyronet

Aztán merészellen még valaki kételkedni Dreyfus ártatlanságában! Egyebekben pedig bocsánatért esedezünk lapunk saját különjének eme Dreyfus-féle lábatlankodásáért!

(A Balokányi-ban.)

Két napja már, hogy hűvös szellő fujdogál, az emberek, kik eddig izzadva, fujva panaszkodtak az óriási hőség ellen, szinte felöltözött után vágyódnak, s az uszodába közlekedő kocs hiába áll naphosszat a Széchényi-téren. Nem akad pasas, az emberek nem fürdenek.

De csak néhány napig tart ez a pangás. Rekkenő hőség lesz megint, az emberek

nehezen fulladozva fogják beszívni a porterhes léget, s özönével mennek az üdítő fürdőbe.

Vidáman szólal meg a feketeszakállas kocsis recsegő trombitája, aztán szép lányokkal, asszonyokkal végig dőcög a rozoga jármű a király utcán — ki a Balokányiba!

Ott aztán hangos lesz a kis erdő a fiatal leányok, ifjú menyecskék kacajától, kik sikkes fürdő kosztümjeikben, mint a pisztrángok ficákolnak az üdítő fürdőben, fel-fel sikitanak, ha szemérmetlenül közelükbe tolokodik valami kíváncsi béka-fi, s aztán mikor megszűnt a veszély, kacagnak egymás bájos gyávaságán, s előre nyújtva gömbölyű, hófehér karjaikat a takaró lepel alól, hosszú orrt és dupla fület mutatnak egymásnak rózsás kacsoikkal!

Aztán előkerül a »villás reggeli« vagy nzsóna, melyet szintén vidám tréfák közben költ el a fürdőző hölgyesereg, s melynek elhullatott morzsáit szemtelenkedő konfidenciával csipkedik fel a liget madárkái.

Vajjon igazán olyan éhesek ezek a kis elősdiék, vagy tán őket is a kíváncsiság csalja a mulatozó, fürdőző szép leányok, édes kicsi menyecskék közé?

Horkai Elemér.

Napirend 1899. augusztus 13-án és 14-én.

Naptár: vasárnap, aug. 13. — Róm. kath.: Kasszián. — Prot.: Ipoly. — Görög-kel.: (aug. 1.) Kereszt napja. — Zsidó: Elul 7. — Nap két 4 óra 55 perckor; nyugszik 7 óra 16 perckor. — Hold két délből; nyugszik 9 óra 50 perckor este. — Hétfő, aug. 14. — Róm. kath.: Özséb. — Prot.: Özséb. — Görög-kel. (aug. 2.): István. — Nap két 4 óra 56 perckor; nyugszik 7 óra 12 perckor. — Hold két 1 óra 59 perckor délután; nyugszik 10 óra 35 perckor este. Hold első negyede 1 óra 10 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Katholikus Legényegylet kerti ünnepélye saját helyiségében d. u. 4 órakor.

(A Polgári Kaszinó estélye.)

A pécsi Polgári Kaszinó ma (szombaton) saját helyiségében estélyt rendez tagjai és azok családjai részére. Az estélyen a Polgári Daloskör is közreműködik a következő énekszámokkal: 1. Népdalok; Lányi Ernőtől. 2. Viharban; Dürnertől. 3. Népdalok; Mádertől. Az estély többi pontja is igen sikerültnek ígérkezik s lefolyásáról bővebben hétfő esti lapunkban fogunk megemlékezni.

(Hivatal-átvétel.) Tróber Aladár dr. városi főjegyző szabadságáról, melyet a genfi tó melletti Bozenben töltött, hazaérkezett és hivatalának vezetését ma délután átvette dr. Tichy Ferenc első aljegyzőtől.

(Himen táblája.) A pécsi állami-anyakönyvi hivatal hazasulandók hirdetési tábláján e héten a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Vig György, rk., Pécs — Hertelendi Teréz, rk., Pécs;

Kaufmann Mátyás, rk., Zala-Egerszeg — Schmidt Margit Angyalka, rk., Pécs;

Sterz Róbert, rk., Pécs — Fenzl Teréz, rk., Pécs;

Saághi Gyula József Győző, rk., Budapest — Soóstó Sarolta Ferike Valéria rk., Pécs;

Stern Alajos János, rk., Pécs — Suvakovics Anna, rk., Pécs;

Fried Andor, izr., Pécs — Schifier Matild, izr., Pécs;

Futó József rk., Pécs — Vusics Vilma, rk., Pécs.

Pozsonyi János, rk., Pécs — Szalay Rozália, rk., Pécs.

(Névmagyarosítás.) Spitzer Kálmán, pécsi illetőségű, ugyanittani lakos vezetéknevének »Bedő«-re kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

(Telekvásárlás.) A város megvett a Hamerly F. örökösaitől egy telket, a melyre vonatkozólag csak az adásvételi szerződés jóváhagyása van még hátra. A polgármester ma hirdetményben értesítette a városi törvényhatósági bizottsági tagokat, hogy e telekvásárlás a folyó hó 28-án tartandó városi rendes közgyűlésen fog tárgyalatni.

(Eljegyzés.) Halasi Viktor kaposvári kir. törvényszéki aljegyző eljegyezte Kiskós Malvint özv. Kiskós Antalné leányát Szombathelyen.

(Országos tüzoltó kongresszus.) A magyarországi tüzoltók országos kongresszusa holnap kezdődik Brassóban. A kongresszuson a pécsi önkéntes tüzoltótestület egy küldöttség képviseli, melynek tagjai Oberhammer Antal alkapitány tüzoltófőparancsnok vezetése alatt már el is utaztak Pécsről Brassóba.

(Késelés a szőlőben.) Tegnap este véres eset történt a felső Makár-dűlőben. Galambos Imre szőlőbeli lakosnál egy társaság mulatott, köztük Ferenc József, Rókus-utca 11. szám alatti lakos is. A mulatság közben a házi gazda és a vendég között szóváltás támadt és Galambos Imre Ferenc Józsefet egy késsel összeszurkálta. A késelésnek a többi vendég vetett véget, kik a megszurkált embert haza vitték lakására. Johann Béla dr. orvos nyújtotta az első orvosi segílyt a megkéselt embernek, a ki megtette a feljelentést Galambos Imre ellen a rendőrségnél, honnan átteszik az iratokat a törvényszékhez.

(Gyülölködő szomszédok.)

Kaposi István és Mangó János keszüi lakosok már régóta ellenséges lábon élnek egymással, mely ellenségeskedésüknek akként adtak kifejezést a napokban, hogy Kaposi István este lesbe állt a háza elé s amint Mangó arra ment, gáncsot vetett neki, aztán az elbukott embert csak úgy szeliden, ökölszóval addig verte, míg csak erővel győzte, aztán ott hagyta a földön fekve. Mangó János később feltápaszkodott s haza ment, reggel pedig még mindig sajtó bordákkal panaszt emelt a községi elüljáróságnál támadója ellen. Nem lehetetlen, hogy mire e sorok napvilágot látnak, Mangó János áll ki a kis kapuba gáncsot vetni ellenségének.

(Pártoljuk a hazai ipart.)

Már nem egyszer esett szó e lap hasábjain az annyira divatosá vált látképes levelezőlapokról, melyekkel özönével árasztják el a könyvkereskedőket. Érdekes ezekben a levelezőlapokban, hogy igen csekély rész kivételével valamennyi Bécsben és Lipcsében készült, a mi azonban nem oly feltűnő ama levelezőlapoknál, melyeken szöveg nélkül csupán kép van. Legújabbban azonban olyan képeslevelezőlapok kerültek forgalomba, melyeken Magyarország térképe és címerének társaságában egy aransujtásos pruszlikba öltöztetett leányka áll, kinek feje fölött ez a két sor van írva kétségbeejtő magyarsággal: »Köszönet a Magyarországból!« Tán mondanunk sem kell, hogy ezek a »legújabb levelezőlapok« szintén »Wien«-ben készültek s édes mindnyájunknak

dicsőségére, nagy kelendőségnek örvendenek. Bizony, bizony úgy vagyunk mi ezzel, mint az egyszeri magyar gróf, ki Kossuth-szakállas Jancsi inasát csupaszra borotváltatta, ráadásul még feketére subickoltatta, mert egy valamirevaló magyar arisztokrata csak nem tarthat kifent bajuszu inast. Annak néger groomra van szüksége. Ma-holnap meg már a szegedi paprikát is a párisi kiállításról fogjuk hozatni, mert hiába! nekünk csak az kell, ami idegen, külföldi. De azért tele torokkal kiáltjuk: »Pártoljuk a honi ipart!«

— **(Két betörés.)** Szalántán tegnap éjjel két helyen is betörést követtek el, eddig még ismeretlen kóbor cigányok. Éjjel 12 órakor *Bosnyák Márkó* zárt istállóját törték fel, hol a gazda aludt; a 200 frt értékű és az istállóban levő két csikót innen nem merték kihajtani (cigány drága lovat nem mer lopni), csak a 12 frt értékű lószerszámot tolvajolták el. Innen *Orsulics Mihály* szalántai lakos istállójába tértek be, melyben két lova volt elhelyezve. Az egyik 8 éves sárga kanca, a másik kilenc éves piros kanca. Az előbbi értéke 35 forint, az utóbbi 40—45 forint. A gazda a folyosón aludt, hallotta a zajt, látta lovainak az istállóból történt kivezetését, a mint a két cigány a lovakra ült s a harmadik cigány őrt állott s egyre feleje ütött többször is karóval és baltával, de a gazda moccani sem mert. A 40—45 frt értékű piros kancát el is vitték magukkal a cigányok, mert jó futó ló; a 35 frt értékű sárgát ott hagyták a szalántai legelőn egy kis szederfához kötve, mert a ló melle hibás, futni nem igen tud. A csendőrség megindította a nyomozást a betörő cigányok után.

— **(Nyári meeting.)** Még egy pár nap és kezdetét veszi a budapesti közönség által már oly nehezen várt nyári meeting, mely számos és értékes díjaival — mint pl. a Szt.-István-díj 80.000 korona, a Királyné-díj 50.000 korona stb. — mindvégig nagy látogatottságnak örvend. A nyári meeting első napja augusztus 15-én lesz és úgy mint tavaly, az idén is 10 napon át fog tartani. A lovaregylet kiválóan szakképzett titkára, dr. *Magyar László*, valamint *Schmidt Henrik* főpénztárnok némi újításokkal a pályán már mindent rendbe hoztattak.

— **(Házasság.)** *Thurzó Weiglein Ilona*, operetténekesnőt tegnap vezette oltárhoz *Vesély Ödön* lapszerkesztő Szolnokon. *Thurzó Ilona* Pécsen is szerepelt a Somogyi-féle színtársulatnál s kellemes színpadi megjelenése és szép alakja mellett hangja is elég szép sikerhez segítette. Most már visszavonul a színpadtól a családi életbe.

— **(Hűtlen kanász.)** *Krasznay Mihály*, siklósi főszolgabírónak, a mezőn legelő sertésállományából eltűnt a napokban egy darab sertés, *Kulisics György* kanász azt mondta, hogy a sertés elhullott s ő elföldelte; de a megindított vizsálat során kitűnt, hogy a sertést ő rejtette el, kiválasztván a falkából s otthon sajátjaként el akarta adni. A hűtlen kanász ellen megtették a feljelentést a bíróságnál.

— **(Hogy lesz a tojásból tűz?)** Ezt még ama híres nevezetes Kolombus Krisztóf se tudta volna kitalálni, a ki pedig lefőzte a büszke spanyol hidalgókat azzal, hogy fel állította a tojást a hegyére. Nos hát hogy mi-

kép lesz a tojásból tűz, azt Gyulajóváncán *Bíró János*nak öt éves fiacskája találta ki. A gyerek ugyanis egy tojást kerített magának a konyhában, mikor a szülei nem voltak otthon s azt átvitte a szatócshoz és — gyufát vett rajta. A gyufával aztán játszózni kezdett az istállóban s egy égő gyufától meggyuladt a széna, a szénától a padlás, a padlásról az istálló teteje, sőt még a pajta teteje is és lett a tojásból akkora tűz, hogy alig bírták eloltani. Így találta ki az öt éves *Bíró Jani*, hogy mikép lesz a tojásból tűz. Bár az igaz, hogy ez a találmánya vagy háromszáz forint kárt okozott a szüleinek. És szegényeket még a bíróságnál is teljelentették, mert felügyelet nélkül hagyták otthon a gyereket. De hát a szatócs, a ki egy öt éves gyereknek tojásért gyufát ad, az nem kerül a bíróság elé!?

— **(Kacsahúsrá éhezett.)** *Takács János* és *Szöllősi József* a János-malomban laknak Kajdacs község mellett. A malom előtt elfolyó Sárosvizen uszált egy csomó kacsájuk s ebből egyszerre csak hét darab eltűnt. Kárukat bejelentették a hatóságnak s a megindult nyomozás során kiderült, hogy a kacsákat *Imre István*, kajdaci lakos lopta el. Be is ismerte a tettét s azzal mentegetőzött, hogy ráéhezett a kacsahúsra s azért lopta el a kacsákat. A paksi járásbírósa folytatja most ellene a további büntető eljárást.

— **(Pfeffer — Borsa.)** A napokban közöltünk egy névmagyarosítási hirt, mely szerint az illető folyamodónak megengedettett, hogy nevét Pfefferről Borsa-ra változtathassa. Most — mint értesülünk — ezt a névmagyarosítás helyesbítését ismét megfolyamodja a kérvényező, mert ő nem Borsa-ra, hanem Bózsára kérte nevét magyarosíthatni. Hogy a belügyminiszteriumban mégis Bózsára engedték meg a névmagyarosítást, annak oka igen egyszerű: a *Bózsá* nevet nem tartottak magyarosítandónak, vagy talán el se tudták olvasni s ezért fordították le a Pfeffert (bors) Bózsára s engedték meg az erre vonatkozó névmagyarosítást.

— **(Szabadságon.)** *Pintér Ferenc*, városi tanácsos, katonaugyi előadó, ma hateti szabadságra ment, melynek egy jó nagy részét mint behívott tartalékos honvédtiszt a hadgyakorlaton fogja eltölteni.

— **(Kié a poca?)** A szigetikülvárosi rendőrség az éjjel egy meglehetősen jó testben levő sertést kerített hatósági kezelés alá s ma azon a kérdésen tűnődik, hogy kié ez a poca? A dolog úgy történt, hogy az őrjárat az éjjel a Szigeti-Országúton egyik ház ajtaját nyitva találta. Bement, hogy az ajtót bezarassa s felköltötte a házbelleket. Azok nagyot néztek, mert a ház udvarán egy jó nagy poczát láttak sétálgatni. Hát ez hogy került ide? Nem tudja senki. Alighanem a poca lökte be az ajtót, mert hazulról elködörögve, éjjeli pihenőt keresett. Igazolt tulajdonosa jelentkezék a rendőrségnél.

— **(Az elefánt regénye.)** Indiából jön a hír, hogy a rengeteg dzsunglik királya, számos vadászat hőse, a bahrapuri maharadsa harci elefántja, a gigászi és győzhetetlen Chand Muat megszűnt élni. India összes lapjai hosszú nekrológokat szentelnek a hős elefánt emlékének. Egy héttel Chand Murat halála után hűséges élettársa, Lach-

mania is a másvilágra költözött. 95 éven át hűségesen hordta haza hatalmas és hős férjének a rengeteg táplálékot a mezőkről, hogy a koloszális férj éhségét csillapíthassa. *Migura* és parancsolója a fák árnyékában himbálja magát s a faágacskakkal hűsíti testét, oly méltóságteljesen, mintha valami halhatatlan görög-isten volna, a bájos *Lachmania* eléje rakta az ételt s ő maga csak akkor fogott hozzá a falatozáshoz, ha kedves férje jóllakott. *Lachmania* oly boldog volt férjével, hogy tul nem akarta élni s ezért hirtelen, a nélkül, hogy valami baja lett volna, jobblétre szenderült, megrepedt a szive bánatában.

— **(Mégmérgezett tyukok.)** *Zsebeházy Istvánné*, kisgyűd-utca 40. szám alatti lakos bejelentette ma a rendőrségnél, hogy egyik szomszédja a tyukjait megmérgezte. Az elhullott aprójószágok beleiben csakugyan gyufafejekkel mérgezett kukoricát talált a vizsgálat; de hogy aki megettette őket mérges eledellel, az a gyanuba vett szomszéd lett volna, ez eddig nem nyert beigazolást. A vizsgálat tovább folyik a furcsa mérgezési ügyben.

— **(Felülfizetések.)** A pécsi önkéntes tűzoltó testület f. hó 6-án magtartott nyári ünnepélyén felülfizettek: *Strausz József* 5 frtot, *Zsolnay Miklós* 4 frt 70 kr., *Vaszary Gyula* 4 frt 70 kr., *Rueprecht János* 4 frt 70 kr., *Deutsch Béla* 3 frt, *Schwabach Zsigmond* 3 frt, *Mayerhofer Antal* 2 frt 50 kr., ifj. *Scholz Antal*, *Krausz Béni*, *Schiffer N.*, *Spitzer Béni*, dr. *Egry Béla* 2—2 frtot. *Teleki N.* 1 frt 50 kr., *Sándorfi N.*, *Romeisz György*, *Holli Mihály*, *Ratkovics Károly*, *Ruepprecht István*, *Tausz Gyula*, özv. *Tauszné*, *Fürst Zsigmond*, *Beck Gyula*, *Schobert István*, *Náschitz Adolf*, *Miss Bruce* 1—1 frtot. *Török János*, *Dollinger András*, *Ludvig Károly*, *Kaltneker Károly* 70—70 kr. *Kapitl Hugó* 60 kr., *Kaufman Lajos* 50 kr., *Marzsinszky N.* 50 kr., *Fischer N.* 40 kr. *Zsolnay György*, *Füredi Béla*, *Klobucsár Mihály*, *Nahabil N.*, *Hauer Károly*, ifj. *Piribauer János* 20—20 krt. A felülfizetőknek ezuton is köszönetét fejezi ki az egylet parancsnoksága.

— **(A miért a gazdatiszt felelős.)** Kistava-pusztán nagy tűz volt a napokban. *Bischitz János*, majsai lakos ottani bérletén égett le 30 szekér széna és különféle gazdasági eszköz, összesen ötezer forint értékben. A tűz keletkezésének okául a vizsgálat megállapította, hogy a szénát nedves állapotban halmozták össze s az belülről gyuladt ki a nagy meleg következtében. Mivel a széna összerakásánál *Ábel Ármin* gazdatiszt intézkedett, most őt fogja felelősségre vonni a tamási járásbírósa a tűz okozása miatt.

— **(Gyujtogató vonat.)** A minap tűz volt a simontornyai határban. *Kolocsity Karolynak* a vasutvonal mentén égett le egy asztag rozsa, a mi vagy kétszáz forint értéket képviselt és nem is volt biztosítva. A hivatalos vizsgálat megállapította, hogy a tüzet az arra robogó vonat mozdonyából kirepült szikrák okozták. A tulajdonos tehát most keresheti kárát a vasuton; de hogy megtérítik-e neki az okozott kárt, az attól függ, hogy betartotta-e a hivatalosan előírt távolságot az asztagrakásnál, vagy olyan közel rakta-e azt a vasutvonalhoz, hogy ki se felelhet a keletkezett kárért, csak ő maga!?

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. augusztus 12. reggeli 7 órákor.

Barometer (redukált) = mm. 61.3 (emeledő.)

Hőmérsék = 17.4 °C

> maximuma: 22.0 °C

> minimuma: 12.3 °C

Párányomás: 9.8 mm.

Relatív nedvesség: 67.

Felhőzet: 6° Cum. N. W.

Szélirány s erő: N. W. N. W. 3.

Csapadék 24 órai: 0

Borus, szeles, hűvös.

Dr. Czirer.

Törvénykezés.**Gyermekgyilkos anya.**

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. augusztus 12.

Ily cím alatt megirtuk lapunk tegnap esti számában, hogy a pécsi kir. törvényszék tegnap délután vette tárgyalás alá a gyermekgyilkossággal vádolt Jellinek Jánosné szül. Aszmann Katalin bűnyűjét. A tárgyalás esti hét órákor ért véget s ekkor hirdette ki a kir. törvényszék az ítéletet, mely szerint Jellinek Jánosné Aszmann Katalint, az ügyész indítványa folytán, okozati összefüggés és bizonyíték hiányában a vád és következményei alól — *felmenti*.

A tárgyalás részletei, melyek az érdekes ítélet alapjául szolgáltak, a következők:

Folyó évi június hó 5-én Bányatelepen egy trágyadombon csecsemő hullára akadtak a bányászok. Az orvosi boncolás annak idején nem tudta megállapítani a halál idejét, mert a hulla feloszlásnak indult, csupán annyit konstataáltak, hogy a csecsemő eléggé ki volt fejlődve s így kétségessé vált, hogy nem elevenen jött-e a világra.

Schultz Ferenc bányatelepi rendőrkapitány megindította a nyomozást s bár semmi fonál nem vezetett, rövid idő alatt sikerült neki a kített csecsemő édes anyját kinyomozni.

Egyetlen adat az volt, hogy tudomására jutott a kapitánynak, miszerint Jellinek Jánosné szül. Aszmann Katalin, egy bányász felesége, még május 17-én szülési fájdalmakat kapott, szülésznő is volt nála, de hogy gyermeke született volna, azt senki sem látta. A kapitány kihallgatta az asszonyt, a ki azt vallotta, hogy szülési fájdalmi dacára gyermeke nem született.

Az ez ügyben kihallgatott tanuk azonban azt vallották, hogy az asszony a jelzett napon nagy nyögések között lement a pincébe s mikor feljött, később a kis fiát küldte le valamiért, de a fiu ijedten szaladt fel a pincéből azzal, hogy ő nem mer lemenni, mert a pincében valami fehérét lát, ami úgy nyöszörög, mint a gyerek.

Ez a nyöszörögő fehér valami a csecsemő lehetett, kit az anyja lent hagyott a pincében s ott éhen vészett el. Hulláját aztán — valószínűleg az asszony ura — hetek múlva azon a trágyadombon akarta elásni, hol a csecsemőt megtalálták. A mellette talált ruha egy kis vánkos huzat volt, melyről a tanuk azt állították, hogy ahhoz hasonlót láttak Jellinekénél. A rendőrkapitány erre váratlanul megjelent Jellinekénél s ott házkutatást tartva, meg is találta a ruha mását, mely teljesen abból a szövetből való volt, az egyik vége fekete, a másik vége fehér cernával volt bevarrva, mint a talált bűnjelnél. Ez elég bizonyíték volt — kétségtelenül — az asszony bűnössége mellett s így Schultz Ferenc rendőrkapitány letartóztatta az asszonyt s átadta a kir. ügyészségnek.

Ennyit derített ki és állapított meg a rendőri vizsgálat.

A tegnap megtartott végtárgyalás alapján azonban beigazolást nyert Fröhmond Imre dr. bányatelepi orvos vallomása és a szakértői vélemények szerint is az, hogy bár Jellinekénél 1899. évi május ötödikén szülési fájdalmak

lepték meg, csupán »lepényt« szült, melyben gyermek nem volt. Ezt az állítást azonban azzal egészíti ki Fröhmond orvos, hogy Jellinekének okvetlenül *kellett* gyermeket szülnie, melyet azonban sehol sem találtak meg. Ez a körülmény azonban vádolt tagadásával szemben nem nyert beigazolást.

Továbbá kétségessé tette az asszony bűnösségét az a körülmény is, hogy az orvosi vélemény szerint a Jellinek Jánosné által 1899. május hó 5-én szülésznő segítségével szült »lepény« legjobb esetben hathónapos csecsemőt takarhatott, míg a szemétdombon talált hulla nyolcad hónapra született csecsemőé volt.

Teljesen bizonytalanná válva ez által a vádolt bűnössége, melyet a tanuk vallomásai sem bizonyítottak hitelt érdemlőleg, a pécsi kir. törvényszék kénytelen volt a kir. ügyész felmentő indítványa folytán s bizonyítékok hiányában Jellinek Jánosné Aszmann Katalint a vád alól felmenteni s azonnal szabadlábra helyezni.

TÁVIRATOK.**— A budavári honvédünnep.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

A budavári honvédünnep, melyet a főváros független polgársága a mai Hentzi-ünnep ellentüntetéseképp rendezett, nagy lelkesedéssel folyt le.

Az ünnepély a krisztinavárosi templomban az elesett honvédekért tartott ünnepélyes gyászmisével kezdődött. Ezután a budavári honvédemlékhez vonultak az ünneplők, hol Gara József lelkes beszéd közben letette a független polgárság koszoruját a szobor talapzatára. Ezután még Eötvös Károly, Molnár Jenő és Barabás Béla tartottak beszédeket az összegyűlt közönséghez.

A ünnepélyről tömegesen elvonuló közönség hangosan tüntetett a Hentzi-ünnepélyről visszajövő katonaság ellen, „Abcug hazaárulók!“ „Abcug Henci-gazemberek!“ „Gyalázatosok!“ Ilyen kiáltások hangzottak. A krisztinavárosi Atilla-utca előtti térségen tömörült a polgárság s mikor egy rendőri lovas csapat rohant a tömegre, ez „abcug“, „disznóság“ kiáltásokkal fogadta a rendőröket, de nem mozdult helyéről, hanem mikor a honvédség hangos zeneszóval közeledett, fülsikető zajt csapott.

Matyasovszky Kálmán alezredes erre elhallgattatta a zenekart s „állj“-t vezényelt. „Szuronyt föl!“ — hangzott erre a vezényszó s a katonaság a tömeg elé vonulva, azt szétkergette. Ezután a zenekar föltűzött szuronyok között indult tovább.

— A hercegprimás a fővárosban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vaszary Kolozs hercegprimás Budapestre érkezett.

— Dreyfus a haditörvényszék előtt. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi „Havas“-ügynökség jelenti, hogy a hadügyminiszteriumban nem tudják, hogyan támadt a hír, hogy Mercier tábornokot le fogják tartóztatni államtitkok terjesztése miatt. Erre nézve megjegyzi, hogy hiszen Jouast elnök, ha szükséges, mindig zártan nyilváníthatja a tárgyalást. A „Gaulois“-nak egyik munkatársa Mercier egy barátjával beszélgetett, kinek nyilat-

kozata szerint Mercier ki fogja mutatni, hogyan jöttek rá Dreyfus árulására, miről Dreyfus védőinek még nincs tudomásuk.

Rennesből írják a „Havas“-ügynökségnek: Hogy a haditörvényszék mai ülése iránt nagy az érdeklődés, mert nagyjelentőségű vallomásokot várnak.

Reggel 6 órákor kinyitották a termet, mely rögtön megtelt. Félhét órákor a teremőr bejelentette a törvényszék tagjainak érkezését, mire azonnal elcsendesült a terem. A bírák elfoglalták helyeiket s az elnök megnyitotta az ülést.

Mikor Dreyfust elővezették, megkezdődött a tanukihallgatás.

A mai tárgyalás elején különben Dreyfus megmagyarázta, hogyan került birtokába a *bordero* másolata, melyet az Ördögsgigeten ruhája béléseben találtak.

Első tanúnak Delaroché Vernet, berlini nagykövetségi titkárt hallgatták ki.

Ranzon hajóskapitány az elnök felhívására elmondta, hogy miként találta meg Dreyfus kabátjának béléseben a *bordero* másolatát.

Dreyfus kijelentette, hogy a másolatot csak azért szerezte meg a vizsgálati fogságban, hogy eltegye emlékül.

Delaroché Vernet a Panizzardi táviratára nézve hallgatták ki. Előbb az elnök, azután Demange és Laborie védők vallatták. Delarochét kívánságára szembesítették Paleologueval, ki tévesnek mondta Delaroché vallomását, mely szerint Panizzardi távirata Dreyfusra kedvezőtlen. Azt állítja, hogy a távirat Dreyfusra csak kedvező lehetett, mert nem is vonatkozhatott rá, mivel a táviratban csak ez áll: „Emissariusunkat elfogták“.

Elnök: Bocsássák be Casimir Perier urat!

Nagy mozgás támadt erre s minden szem az ajtóra fordult Casimir Perier belépésénél.

A volt köztársasági elnök szilárdul, minden szót megnyomva, mondá:

— Minden tartózkodás nélkül meg fogom mondani a tiszta igazságot!

Ezután elmondta, hogy Mercier elment hozzá s jelentést téve a Dreyfus-ügyről, szóba hozta a „Cette canaille...“ kikezdésű iratot is, de egyetlen szóval sem árulta el, hogy az iratot titokban megmutatták a bíróságnak. 1895. január 5-én érkezett meg a német császár távirata, melyben azt mondja, hogy feltétlenül bizik az elnök loyálisában; meg van győződve, hogy az elnök, ha meggyőződik, miszerint Németország nincs belebonyolódva a Dreyfus-ügybe, ezt a nyilvánosság előtt kijelenti. Ezután leírja az elnök Münszter herceg látogatását, mely vallomása meg egyezik a semmitőszék előtt tett vallomásával.

A mai nap szenzációja különben az volt — a mi szorosán összefügg a Dreyfus-üggyel — hogy Deroulède képviselőt — mint Párisból írják — ma reggel 4 órákor birtokán Choissyban letartóztatták.

Casimir Perier vallomásában elmondta, hogy Lebrun Renault jelenlétében nem tett említést, hogy Dreyfus vallomást tett volna.

Mercier és Bertillon előadása a borderóról hidegen hagyta. Hogy titkos iratok vannak, csak később tudta meg. Sohase ígerte meg Dreyfusnak, hogy a végtárgyalás nyilvános lesz.

Itt izgalmas jelenet következett. Casimir Perier ugyanis izgatottan kiáltva folytatta:

— A hivatal becsületeért, melyet betöltöttem, a köztársaság becsületeért kijelentem, hogy Dreyfusnak nem volt jogában hozzám intézett levelében azt mondani, hogy becsületszavam adtam, miszerint pörének tárgyalása nyilvános lesz. Ezt ki kell derítenünk; ez insinüációt nem tűrök el!

Zajos tetszés követte a volt elnök szavait, mire az elnök a karzat kiürítésével fenyegetőzött.

Dreyfus erre így szólt:

— Bocsanatot kérek, uram; én sohase irtam efféle levelet, sohasem állítottam efféle teltjesen értem megbotránkozását.

Demange védő: Sziveskedjék megmondani Perier úr, hogy hol olvasta a levelet?

Casimir Perier: Az „Eclair“-ben.

Nagy mozgás támadt erre.

Dreyfus: Még egyszer határozottan kijelentem, hogy sohasem irtam ilyen.

Casimir Perier ezután meghajtván magát, leült.

Mercier következett erre. Nagy iratcsomóval jött. Lassan haladt az emelvényhez; kibontotta az iratcsomót s kivette az ügydarabokat.

A közönség feszülten hallgatott, mikor a tanu elmondta, a mit Cavaignacnak a kamarában elmondott. Felolvasta egy bázeli kémnek a levelét, melyben az áll, hogy Dreyfus összeköttetésben volt Schwartzkoppennel és Panizzardival.

Dreyfus a levél felolvasásánál mellénye zsebébe nyult és cukorkát vett ki.

Mercier ezután rátért az ügy kezdetére, de a délutáni sürgönyök szerint eddig még semmi érdekeset sem mondott.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1899. évi augusztus hó 12. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számíthatnak.

Buza új 7-70—8-10; ó — — — —; kétszeres új 6-6-40; rozs — ó — — — —; új 5-60—6- —; árpa új 4-80—5-20; tavaszi 5-80—6-40; — zab tavaszi 4-80—5- —; új — — — —; búkköny — —; kukorica ó 5-20—5-30; széna 1-50—1-80; szalma 1.—1-20; zsup — — — —.

Kinálat: erős, mintegy 400 gabona-kocsi volt a piacon.

Szerkesztői üzenet.

Több adófizető polgár. Névtelenül beküldött felszólalásokat nem vesz figyelembe a szerkesztőség.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Nyilt-tér.

Minthogy a tavasz clórehaladásával csecsemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt mert dús szénadtartalmánál fogva, specifikus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífhoit-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be-szénásvánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinek pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat esillapító hatásánál fogva.

— Kedvelt borviz. —

A mohai Agnes-forrás
 kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty L.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógytárban,
 fűszerkereskedésben és vendéglőben.

◆◆◆◆| Évad május 1. — szept. végéig.

Gleichenberg gyógyhely.

Javallat:

a gége, a légző-
 és az emésztő-
 szervek megbete-
 gedéseiben.

Ellenjavallat:

aszkor.

Gyógyeszközök: Lúgsavas-muriatikus források, savó, tehén- és kecske-tej (száraz takarmányozás), kefir, fenyő- és gyógytani belégzések, forrássóporlasztás külön fülkékben, pneumatikus kamara, szénsavas acél és pezsgő-fürdők, hidegvíz-gyógyintézet.

Felvilágosítások és ismertetések ingyen.

Lakásrendelések a Gleichenbergi gyógyigazgatóságnál.

Hirdetések.

CZERNY-féle

Legjobb a szájnak és fogaknak. Antiszeptikus, konzerváló, tisztító, egészséges, kellemes és jóval föltűnőbb az eddig ismert legjobb fogszereket.

OSAN szájvíz üvegekben ára 88 kr.
 OSAN-fogpor dobozokban ára 44 kr.

CZERNY-féle Keleti

A legjobb és legégszégesebb szépitőszér. 1 üveg 1 frt, hozzávaló Balzsamú-szappan 30 kr.

RÓZSATEJ (Orientalische Rosenmilch)

CZERNY-FELE

a legjobb HAJFESTŐSZER sötétszőkőre, barnára, és feketére. Ára 2 frt 50 kr.

Törvényesen védve, telkiismeretesen megvizsgálva, teljesen ártalmatlan.

ANTON J. CZERNY, Bécs, XVIII., Carl Ludwig Strasse 6.

Budapesti főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél Király-utca 12. és Egger-féle Nádor-gyógytárban Váci-körút 17., továbbá minden gyógyszerárban, droguerákban és partüzerákban. Szétküldés utánvétel mellett. Megrendelések oly helyről, hol még raktár nincs, telti cégek egyikéhez, vagy pedig közvetlenül a szállítóhoz, a Czerny-céggel intőzendők. Prospektus ingyen.

KITÜNTETVE: London, Páris, Bécs, Brüsszel, Konstantinápolyban, stb.

Elsőrangú

életbiztosító társaság

a megyében, illetőleg ennek székhelyén

főügynökséget

óhajt létesíteni, felhivatnak az erre pályázók, hogy ajánlataikat tekintélyes jövedelem jellegével

Haasenstein és Vogler

(JAULUS és TÁRSA)

hirdetési irodájába

Budapest, V., Dorottya-utca 9.

csimezzék.

5671. sz.

Tkvi. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a »Pécsi Takarékpénztár« végrehajthatónak, Gölöncsér János keszüi lakos végrehajtást szenvedő ellen, 40 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyben a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén lévő, Keszü község határában fekvő, a keszüi 158. sz. betétben felvett 97. hrsz. 76. sz. ház és udvarnak Gölöncsér Jánost illető $\frac{1}{2}$ részére 160 frt; a keszüi 297. sz. betétben felvett I. 1. 3—15. sorsz. urbéri birtokra 482 frt, a II. 535/1. és 542/2. hrsz. szőlőkre 40 frt, a $\dagger$ 1157/2. hrsz. szántóra 30 frt, az 1753/1. hrsz. szőlőre 14 frt, a 397/1. hrsz. szántóra 31 frt; a kökényi 284. sz. betétben felvett I. 1—4. sorsz. urbéri birtokból Gölöncsér Jánost illető $\frac{1}{2}$ részre 129 frt, a II. 1—3. sorsz. ingatlanokból ugyanazt illető $\frac{1}{2}$ részre 119 frt; a kökényi 175. sz. betétben felvett I. 28—41. sorsz. urbéri birtokra 371 frt; a bostai 250. sz. betétben felvett közös legelőre az 1881: 60. t. cz. 156. §-a alapján egészben 24 frt; végre a bostai 253. sz. betétben felvett közös erdő szintén egészben 12 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést eirendelte s hogy a tentebb megjelölt ingatlanok és pedig a bostai ingatlanokat illetőleg 1899. évi augusztus hó 9-ik napján d. e. 9 órakor Bosta község bíró házában, a kökényi ingatlanokat illetőleg ugyanazon nap d. u. 3 órájakor Kökény község bíró házában, s végre a keszüi ingatlanokat illetőleg az 1899. évi augusztus hó 30-ik napján d. e. 9 órakor Keszü község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 16 frtot, 48 frt 20 krt, 4 frtot, 3 frtot, 1 frt 40 krt, 3 frt 10 krt, 12 frt 90 krt, 11 frt 90 krt, 37 frt 10 krt, 2 frt 40 krt és 1 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi június hó 15-ik napján. A kir. törvszék, mint tkkvi hatóság.

Göbel,

kir. tszéki bíró.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

az Általános Gyermekek- és Népbiztosító-intézet főügynökségét

Baranyamegye részére Pécs székhelylyel átvettem s felkérem az érdeklődőket, hogy teljes bizalommal hozzám fordulni sziveskedjenek. Különös kedvezmények: **olcsó díjtételek** s igen **előnyös feltételek.**

Ügyes és megbízható egyének üzletszerzés céljából fix-fizetéssel vagy magas jutalék mellett felvétetnek.

Kiváló tisztelettel

Minászenty Aurél
Nepomuk-utca 19. sz.

Üzlet-ház bérbeadás.

Siklóson, a sáncz-utca 9. sz. alatti

üzletház (kávémérés),

mely áll 6 szoba, 2 konyha és mellék-helyiségekből, f. é. október 1-től bérbeadandó.

Bővebbet a tulajdonos **Nagy Ferencz** vendéglősnél **Siklóson**, hegy-utca 28. szám alatt.

500 forintot

fizetek annak, a ki a **Bartilla fogvisének** használatát mellett, üvege **35 kr.**, valaha ismét fogfájást kap, vagy a szája bűzlik. (Csomagolásért külön 10 kr.) A **Bartilla's Erben, (E. Winkler) Wien, 19/1. Sommergasse 1.** Kapható **Pécsett: Geltech és Graeff Ferencziék-utca 6., és Zsigalászló Széchenyi-tér 18.**

Kérjünk határozottan mindenütt **Bartilla**-féle fogvizet. (Hamisítványok feljelentői jól díjaztatnak.)

Oly helyekre, hol nem kapható, **bérmentve** küldök 7 üveget 2 frt 60 krért, 16 darabot 4 frt 50 krért.

Butor kiárusítás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

a v. bukott Günsberger Mór

csődtömegéhez tartozott

összes asztalos és kárpitos butorokat

megvettem és azokat a volt helyiségekben: **Széchenyi-tér 18. sz., régi takarékpénztári épület, I. és II. emelet,** a rendes üzleti órákban árusítom ki.

Miután nem gyakran nyílik alkalom butort a **beszerzési áron alul** vásárolni, azért a tisztelt vevőközönség figyelmét saját érdekében felhívom, hogy bevásárlását mielőbb eszközölje, hogy

a **dús és választékos nagy raktárban** kedv szerint válogathasson.

Tisztelettel

Hartman Armin.

Zacherlin

Nem zacskóban.

Egyedül csak üvegekben valódi!

Ez valóban biztos és alapos segítség mindenféle rovarirtáshoz.

Pécsett kapható: Alt és Böhm. Angyal Lajos. Berecz Károly. Clemente Antal. Dobszay Antal. Eizer János. Gyimóthy Gyula. Herdlein Lajos. Hollósi Adolf. Jantay Gy. Kacskovits G. Geltech & Graef. Klobucsár M. Lang Herman és fia. Lehner János. Márkus Simon. Mautner Mór. Mitzky Mór. Molnár János. Obetko Zsigmond. Póth Gábor. Preindl Gyul. Özv. Reeh Vilmosné. Reinfeld A. Ifj. Rézbányai János. Schäffer Adolf. Schäffer Andor. Simon János. Spier Vilmos. Spitzer Jakab. Spitzer R. Spitzer Sándor és fia. Wallerstein R. utóda. Weber Ferencz. Wertheimer Ch. Pécs-bányatelep: Gebhard István. Gross L. Königstein M. Baranya-Szabolcs: Diamant Adolf. Pollák Gábor. Dombóvár: Ruiger Ede. Kacskovics Jenő. Pauncz Sámuel és testv. Rothermel H. Spitzer Imre. Mohács: Auber Nep. János. Bachrach Győző. Ehrenfeld Antal. Freund és tsa. Prezmayer A. Strancinger Gyula. Toldy Ignác. Német-Bóly: Kann Lipót. Szent-Lőrincz: Engel Vilmos. Gebauer Tivadar. Villány: Gyimóthy Jákó. Weingoldner Rudolf. Vörösmart: Thury Dénes.